

Cser Miklós vezényletével győzött a Victoria Kórusos Arezzóban

Cser Miklós profi operakarmesterként vállalta a szegedi kamarakórus vezetését. (A szerző felvétele)

A énekkari kultúra egyik legrangosabb segerszemléjén, az augusztus végén megrendezett arezzói nemzetközi kórusversenyen több díjat elnyerve, nagy sikert aratott a hamarosan harmadik születésnapját ünneplő szegedi Victoria Kamarakórus. A nem mindennapi eredményről az együttes vezetőjét, Cser Miklóst kérdeztük, aki a Pécsi Nemzeti Színház zeneigazgatójaként és az Operaház karmestereként nem kis áldozatot hozva vállalja a rendszeres munkát a szegedi kórusral.

– A Victoria Kamarakórus kevésbé ismert, mint a sok éve működő szegedi énekkarok. Hogyan jött létre, milyen eredményeket ért el eddig?

– Szegeden élő két fiam, Cser Krisztián és Cser Ádám baráti köréből alakult meg az együttes, amely szeptember 12-én ünnepeli harmadik születésnapját. Fiaim kérésére azért vállaltam el a vezetését, mert szorosan kötődöm a

kóruskultúrához, hiszen a Zeneakadémián *Vásárhelyi Zoltán, Maklár József és Párkai István* növendékeként először középiskolai énektanári és karvezetői szakot végeztem. Köszönetet kell mondanom a szegedi karnagyoknak azért, mert a Victoria Kamarakórus tagjai korábban a különböző helyi kórusokban már énekeltek, és kiváló zenei felkészültséggel rendelkeznek. 1999-ben részt vettünk a VII. budapesti nemzetközi kórusversenyen, amelyen a kamarakórusok kategóriában másodikok lettünk. A siker lendületet adott, ezt követően Szegeden és országsszerte több koncerten is bemutatkoztunk, és elnyertük a hazai Kodály-kórusverseny kamarakórus kategóriájának első díját. Úgy gondoltam, jó lenne külföldön is megmérni a kórust, ezért elküldtem a demófelvételünket Arezzóba. Elfogadták a nevezésünket az ottani rangos verseny kortárs zenei és többszólamú kategóriájába. Az utóbbiban a négytagú a negyvenfős mindenféle kórus szerepelt, a mi együttesünk huszonegy énekesrel lépett fel. Arezzo előtt

tettünk egy kis kitérőt: meghívtunk régi barátomtól, *Czifra Jánostól*, a salzburgi dóm zeneigazgatójától egy koncertre.

– Milyen műveket vittek az olaszországi versenyre?

– A kortárs zenei kategóriában az előző év zeneszerzőversenyének győztes művei közül kellett egy kötelező darabot választanunk. *Patrice Granadel*, nizzai születésű fiatal komponista *Kaddis dreimal tausend Jahre* című, roppant nehéz, tizenkét szólamú művével egy londoni és egy cremonai kórus előtt sikerült elnyernünk az első díjat. Szinte az egész nyarunk ráment a felkészülésre, a kórus tizenkét kiválasztott tagjával először egyénenként foglalkoztam, csak utána jöttek a szólamok, majd az összp próbák. Bevalom, nem csak a harmincöt fokos meleg, hanem az iszonyatos koncentrációt igénylő munka is megizzasztott bennünket. Megérte, mert rengeteget tanultak a kórustagok, ráadásul a díjjal kétféle líra is járt. A többszólamú kategóriában – ahol huszonkét kórus indult –

ugyancsak jól szerepeltünk, bekerültünk a döntőbe, ahol a neves Fülöp-szigeteki akadémiái kórus mögött a második helyezést sikerült megszerezni. A fesztiválversenybe is bevalogtunk bennünket, ahol elnyertük a reneszánsz kategória első díját. Szerepeltünk a vasárnapi gálakoncerten is, ahol Arezzo város nagydíjért folyt a verseny. A Fülöp-szigetiek győztek, de bennünket említették másodikként. A különböző díjakkal összesen hat és fél millió lírát sikerült „összegyűjtenünk”, ami azért fontos, mert ebből tudtuk fedezni a közel nyolcszáz ezer forintos autóbusszköltséget. A Nemzeti Kulturális Alap támogatása is sokat segített.

– Szegedtől milyen segítséget kap a kórus?

– Nem tudok elég hálás lenni *Kiss Ernő* népművelőnek, aki három évvel ezelőtt befogadott bennünket, és azóta helyet biztosít a próbáinkhoz az igazgatásával működő újszegedi Bálint Sándor Művelődési Házban. A várostól más támogatást eddig nem kaptunk.

Hollósi Zsolt

Ezeréves szabadtéri

„Milleneumi évad” – virít a Szegedi Nemzeti Színház két oldalán álló, szellőzőrácsos építmények falában kialakított reklámkirakat üvegén.

Nyelvtanórákon a „millennium” riasztó ellenpárjaként említődött a „milleneum”, amelyet nemhogy leírni, de még ki-mondani is snassz.

Egy vitrinnel odébb, a Szörényi-trilógia plakátján már a hibátlan „millenni-

um” olvasható: a fölíratkésztőnek csak sorban át kellett volna másolnia a betűket. Minthogy ez nem sikerült, Thalia szentélyének melléképületén szezonkeddtől hirdettük: így írunk mi.

De sebjaj: a szabadtéri éppen 930 év múlva lesz ezeréves, addig még maradt egy kis idő a „millennium” szó írásmódjának elsajátítására.

Ny. P.

Szabadkai diákok Szegeden és Ópusztaszeren

Hétszáz az emlékparkba

„Megismerni az egyetemes magyar történelmet” – ez a mottója annak a nagyszabású szabadkai akciónak, amelyet a délvidéki város vezetése még évekkkel ezelőtt tervbe vett, de csak most valósít meg. Kasza József miniszterelnök-helyettes még szabadkai polgármesterként szorgalmazta a város általános iskoláinak vezetőinél, hogy egyetlen tanuló se fejezze be úgy a 8. osztályt, hogy ne látta volna nemzeti történelmi emlékhelyüket.

A fenti ötlet a korábbi időszakban nem talált nagyobb visszhangra. A *Milosevics-rezsim* nem nézte jó szemmel a kisebbség nemze-

ti öntudatának „ébredését”, inkább elnyomta, megbénította az ilyen kezdeményezéseket. A tavalyi demokratikus fordulat után azonban ismét napirendre kerülhetett ez a téma.

Kern Imre, a szabadkai önkormányzat végrehajtó tanácsának elnöke szerint mintegy 700 diák ül majd autóbusszal szeptember 17-én, s előbb Szabadka testvérvárosába, Szegedre látogat, azt követően pedig az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkba. *Ispánovics István*, Szabadka polgármestere lapunknak elmondta: tisztában van azzal, hogy milyen nehéz bejutni az emlékhelyre, ezért köszöni a szegedi és az ópusztaszeri szervezőknek, hogy ilyen gesztussal élnek. Szabadka egyébként viszonzni

őhajtja ezt a gesztust, s lehetőségeikhez mérten igyekezik majd minél többet megmutatni Szabadkából és környékéről.

Kerek Attila, a szegedi polgármesteri hivatal ifjúsági, kulturális és sportirodájának vezetője elmondta, hogy a szabadkai tanulókat szervezetteren és felkészülten várják. A mintegy 10–12 autóbussznyi diák először Szegedre látogat. Itt a hivatalos fogadtatás után városnézésen vesznek részt, majd Ópusztaszerre utaznak. Ott megtekintik a Feszty-körképet és a skanzenet. A délvidéki diákokat a Csongrád megyei és a szegedi önkormányzat, valamint az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark látja vendégül.

K. F.

Vita a határon túli magyarok kollégiumáról

Ellenzik az elkülönítést

A vitát kiváltó kollégiumba augusztus 8-ától költöznek be a határon túli magyar diákok. (Fotó: Miskolczi Róbert)

Gettósítást emleget azoknak a határon túli magyar egyetemistáknak egy része, akiket eddigi szálláshelyükről a Szegeden nemrég felújított Márton Áron Szakkollégiumba költöztetnek. A Szegedi Tudományegyetem rektorát elkeseríti a fiatalok ellenállása, mivel az új kollégium a legjobban berendezett diákszállás a városban.

Vihar egy pohár vízben – legalábbis annak tűnik az a vita, amely a határon túli magyar fiatalok számára kialakított új kollégiumba való beköltözés körül robbant ki Szegeden. A város egyeteme a Kálvária sugárúton, az egykori textilgyári női munkásszállóban 205 millió forintért felújított és berendezett Márton Áron Szakkollégiumban kívánja elhelyezni az államilag finanszírozott képzésben részt vevő határon túli magyar diákokat. Ezek egy része azonban gettósításnak tartja, hogy el kell hagyniuk azokat a kollégiumi szálláshelyeket, ahol eddig laktak. A sajtóban nyilatkozó szlovákiai Nagy Zoltán és a vajdasági Déry An-

gela nem az elhelyezés körülményeit kifogásolják, hanem azt az eljárást, hogy elkülönítik őket barátaiktól.

A határon túli magyarok felsőfokú tanulmányait Magyarországon segítő Márton Áron Szakkollégium szegedi szervezetének szakmai koordinátora, *Kanyári József* hangsúlyozta: ez csupán néhány ember véleménye, és a 150 fős kollégiumba jelentkezők 99 százaléka örül az új szálláshelynek. Annál is inkább – tette hozzá –, mert a szegedi egyetemi kollégiumok közül jelenleg ebben az újonnan berendezett épületben a legjobbak az életkörülmények.

Ugyanezt emelte ki *Mészáros Rezső*, az egyetem rektora is, aki elmondta: a kollégium abból a célból épült, hogy a határon túli magyar fiatalok speciális körülményeket teremtsenek, amivel egyúttal informatikai, kisebbségi jogi, gazdaság- és politikatörténelmi, európai uniós és idegen nyelvi ismereteik bővítését is segítik.

– A kollégium az Oktatási Minisztériummal és a Márton Áron Szakkollégiummal kötött szerződés eredményeképpen jött létre, és nem tehetjük

meg, hogy üresen, kihasználatlanul hagyjuk – indokolta lapunknak a rektor azt a döntését, amelynek alapján más kollégiumokból ide irányították az azokba már korábban felvett határon túli magyar hallgatókat. A diákszálló ugyanis – a rektor tájékoztatása szerint – csak 70–80 százalékban telt meg önként jelentkezőkkel. A Márton Áron kollégiumba csak határon túliak költözhetnek be, korábbi szálláshelyeiket viszont magyar állampolgárságú hallgatók is elfoglalhatják. A kollégiumi helyek tehát nem csak a határon túliak körében bővülnek.

Mészáros Rezső úgy véli, a kényszerű költözködés ellenzői – akiknek a számból két-háromra becsüli – személyes okokból nem kívánják elhagyni eddigi szálláshelyüket. – El vagyok keseredve, hogy néhányan éppen a legjobb szegedi kollégiumot bírálják. Ezek a kijelentések ártnak az összmagyar érdekeknek – mondta az egyetem rektora. A Márton Áron kollégiumba szeptember 8-ától költöznek be a hallgatók, a felújított épület pedig 11-én avatják fel.

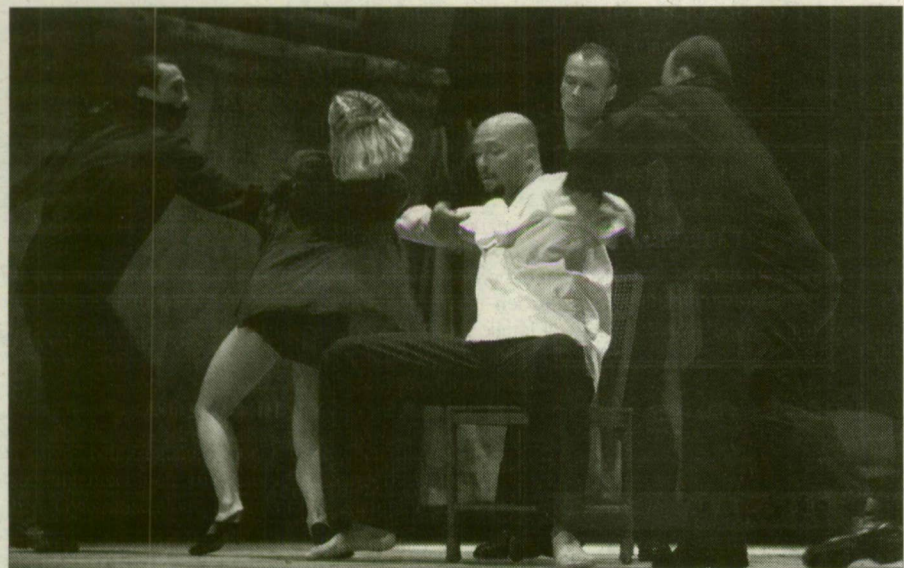
Hogedűs Szabolcs

Megörökítik a Kortárs Balett Mandarin-produkcióját

Táncfilm készül Juronicsékkal

Óriási sikert aratott a Szegedi Kortárs Balett, amikor két évvel ezelőtt a Kamarszínházban *Juronics Tamás* főszereplésével és koreográfálásában bemutatta Bartók Béla táncjátékát. A csodálatos mandarin. Az eredeti megoldásokat alkalmazó, rendhagyó produkciót országsszerte és külföldön is játszotta az együttes, tavasszal például Budapesten, a Bartók Fesztiválon. Ott látta az előadást *Móczán Péter* producer, akinek annyira megtetszett, hogy javasolta: forgassanak belőle táncfilmet. Támogatták az ötletet a Bartók-örökösök is, akik más Mandarin-produkciókkal kapcsolatban nem voltak lelkesek, *Juronics Tamás* koreográfiáját viszont autentikusnak, a szerző szellemével rokonnak találták.

Az ORTT, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma valamint a V-Fon pályázati támogatásával, *Siló Sándor* rendezésében az elmúlt héten a nagykovácsi televíziós stúdióban forgatták a Mandarin-

Juronics Tamás és a Szegedi Kortárs Balett táncosai A csodálatos mandarinban. (Fotó: Miskolczi Róbert)

film, amelynek utómunkálatai a következő hetekben zajlanak. A táncfilmet várhatóan még az ősszel műsorára tűzi az M1 tévécsatorna. A felvétel a címszerepet *Juronics Tamás*, a *Lányt Nemes Zsófia*,

a csavargókat *Topolánszky Tamás*, *Sárközi Attila*, *Kocsis László* és *Aczél Gergő* táncolják.

Pataki András balettigazgató elmondta: az együttest valószínűleg október végén

vagy november elején láthatja legközelebb a szegedi közönség, amikor – csak egyetlen előadásban – tavaszi sikeradarabjukat, a *Carmina Burana* tétjátsszák a nagyszínházban.

H. Zs.